

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 108

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 28 mai 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
14. — Hotărâre cu privire la aprobarea desfășurării pe teritoriul României, în anul 1996, a unor aplicații, exerciții și activități de pregătire militară ale Armatei Române, cu participarea unor subunități (unități) militare străine	1-2	177. — Ordin al ministrului comunicațiilor privind autorizarea rețelelor VSAT pentru comunicații în serviciu fix prin satelit.....	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 111 din 8 noiembrie 1995	2-3		
Decizia nr. 34 din 2 aprilie 1996.....	4-5		
★			
Decizia nr. 9 din 1 februarie 1996.....	5-6	16.144/18/1995. — Norme metodologice privind confecționarea, completarea și utilizarea Ordinului de plată pentru trezoreria statului pe suport hârtie (OPHT) în operațiuni de decontări, emise de Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României	9-12
Decizia nr. 46 din 24 aprilie 1996.....	7-8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
14. — Ordin al ministrului agriculturii și alimentației pentru modificarea Regulamentului cu privire la acor-			12-15

HOTĂRÂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la aprobarea desfășurării pe teritoriul României, în anul 1996, a unor aplicații, exerciții și activități de pregătire militară ale Armatei Române, cu participarea unor subunități (unități) militare străine

În temeiul art. 117 alin. (5) din Constituția României și al art. 5 alin. 3 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă desfășurarea pe teritoriul României, în anul 1996, a unor aplicații, exerciții și activități de pregătire militară ale Armatei Române, cu participarea unor subunități (unități) militare străine, după cum urmează:

A. Aplicații (exerciții) N.A.T.O./PfP cu caracter multinațional:

a) exercițiul aerian N.A.T.O./PfP de comandă de stat major și de zbor — „COOPERATIVE KEY — 96” privind problemele de interoperabilitate a forțelor aeriene, pentru

misiuni de menținere a păcii, de căutare, de salvare și de ajutor umanitar la nivel de comandament multinațional, în luna august 1996, în zona Mihail Kogălniceanu, cu participarea a câte 1–2 aeronave din S.U.A., Italia, Grecia, Turcia, Ungaria, Polonia, Cehia, Ucraina și Slovacia;

b) aplicația N.A.T.O./PfP „COOPERATIVE–PARTNER“, axată pe operațiuni de evacuare a personalului noncombatant și de control al mării (embargo), în luna iulie 1996, în zona Constanța–Agigea-Sud, cu participarea a câte unei nave de luptă din S.U.A., Turcia, Grecia, Italia, Spania, Olanda, Bulgaria, Ucraina și Gruparea Navală de Intervenție N.A.T.O. din Mediterană (STANAVFORMED) a 400 de infanteriști marini (N.A.T.O.), a unui avion de patrulare maritimă (S.U.A.) și a patru elicoptere ambarcate (N.A.T.O.).

B. Aplicații (exerciții) în spiritul PfP cu caracter multinațional sau bilateral:

a) activitatea în spiritul PfP — „CORNERSTONE–96“, specifică acțiunilor de sprijin umanitar (dotări, întrețineri, reparații) la obiective militare și civile, în perioada 1 iunie — 17 iulie 1996, în zona Constanța, cu participarea unui avion de

transport și a unei formațiuni logistice din S.U.A. (70–90 de militari);

b) aplicația aeronavală în spiritul PfP — „CLASSICA–96“ pe profilul acțiunilor de căutare — salvare pe mare, exerciții de vitalitate și operațiuni de control al mării (embargo), în perioada 31 august — 9 septembrie 1996, în portul Constanța, cu participarea a trei nave din Italia și a câte unei nave din Grecia, Turcia, S.U.A., Bulgaria, Rusia, Ucraina și Georgia;

c) exercițiul maritim în spiritul PfP — „POSEIDON–96“, specific scafandrilor de luptă, în zona Constanța, cu participarea a 1–2 nave din Gruparea Navală de Intervenție N.A.T.O. din Marea Mediterană, aparținând S.U.A.;

d) exercițiul în spiritul PfP — „MEDCEUR–96“ vizând unele proceduri medicale de urgență, cu participarea unei formațiuni medicale (30–45 de persoane) și a trei elicoptere tip UH–60 din S.U.A.

(2) Pentru aplicațiile (exercițiile) prevăzute la alin. (1) pct. B lit. c) și d), perioada și zona de desfășurare vor fi stabilite de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 2. — Cheltuielile pentru desfășurarea acțiunilor prevăzute la art. 1 vor fi suportate din bugetul alocat Ministerului Apărării Naționale pe anul 1996.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 23 mai 1996.
Nr. 14.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111*)

din 8 noiembrie 1995

Antonie Iorgovan — președinte
Costică Bulai — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 10/1982, ridicată de Societatea Comercială „Tehnocin“ — S.A. Onești în Dosarul nr. 3.731/1995 al Judecătoriai Onești.

La apelul nominal, părțile lipsă.

Procedura legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului declară dezbaterile deschise și dă cuvântul domnului procuror, care pune concluzii de respingere a excepției,

menționând că își însușește raportul întocmit de judecătorul-raportor.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

deliberând asupra excepției de neconstituționalitate invocate, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 mai 1995 pronunțată de Judecătoria Onești în Dosarul nr. 3.731/1995, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/1982 privind obligațiile și răspunderile consiliilor populare, unităților socialiste și ale cetățenilor pentru buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice, ridicată de Societatea Comercială „Tehnocin“ — S.A. Onești.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 34 din 2 aprilie 1996, publicată la pag. 4.

În motivarea excepției se susține că Legea nr. 10/1982 este abrogată tacit prin art. 150 alin. (1) din Constituție, fiind contrară și Legii nr. 69/1991. În argumentarea acestei susțineri este invocat chiar titlul Legii nr. 10/1982, care privește obligațiile și răspunderile consiliilor populare, unităților socialiste și ale cetățenilor pentru buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane, păstrarea ordinii și disciplinei publice. Cum în prezent nu mai există consiliile populare, o dată cu desființarea acestora au fost abrogate sarcinile și atribuțiile pe care ele le aveau. În locul acestor instituții, în temeiul Constituției din anul 1991 și al Legii nr. 69/1991 au fost înființate consiliile locale, care funcționează conform principiilor autonomiei locale și descentralizării serviciilor. De asemenea, prin desființarea unităților socialiste, atribuțiile prevăzute de Legea nr. 10/1982 au rămas fără subiecții titulari care aveau obligația să le exercite și în consecință aceste dispoziții au fost abrogate. Se mai afirmă că autoritatea publică, aplicând Legea nr. 10/1982, abrogată, a comis un abuz de putere, agentul constatator al contravenției și-a depășit atribuțiile, competența aparținând în acest domeniu organelor Sanepid.

Se mai invocă și caracterul ilegal și abuziv al modului cum a fost constatată contravenția și procedura folosită.

Exprimându-și opinia, Judecătoria Onești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 10/1982 a avut ca obiect de reglementare buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice și a stabilit subiectele de drept cărora le revine sarcina realizării acestora, prevăzând, în mod corespunzător, răspunderi și sancțiuni. Reorganizarea fostelor unități socialiste în societăți comerciale nu poate conduce în mod automat la concluzia că obiectivul menționat contravine Constituției, urmând ca realizarea lui să se facă prin intermediul noilor structuri.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul arată că încheierea instanței este motivată și excepția de neconstituționalitate lipsită de temei, deoarece obiectul reglementării Legii nr. 10/1982 l-au constituit buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice. Acestea sunt obligații civice care revin cetățenilor, individual sau în forme organizate, care se încadrează în orice ansamblu legal privind buna gospodărire și ordinea în localitate.

Camera Deputaților și Senatul nu și-au exprimat punctele de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 23 alin. (1), (4) și (5), al art. 24 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982 invocată de Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești, cu sediul în Onești, b-dul Republicii nr. 43, județul Bacău, în Dosarul nr. 3.731/1995 al Judecătoriei Onești.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Antonie Iorgovan

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Legii nr. 10/1982, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Deși excepția de neconstituționalitate vizează o dispoziție legală anterioară Constituției, Curtea este competentă să o soluționeze, deoarece Judecătoria Onești nu s-a pronunțat, fără echivoc, în dispozitivul încheierii asupra conflictului dintre Legea nr. 10/1982 și Constituție și a sesizat Curtea, solicitându-i să se pronunțe.

Excepția de neconstituționalitate invocată se referă la Legea nr. 10/1982, dar, așa cum rezultă din dosar, obiectul litigiului îl constituie plângerea formulată de Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit în temeiul art. 15 alin. 1 lit. a) din legea menționată. Potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 „obiectul excepției de neconstituționalitate îl poate constitui numai o prevedere dintr-o lege sau ordonanță de care depinde judecarea cauzei” și, în consecință, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe numai cu privire la dispozițiile art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982.

Art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982 prevede:

„Personalul muncitor din unitățile comerciale, de alimentație publică și prestări servicii este obligat:

a) să asigure ordinea și curățenia permanentă a localurilor în care își desfășoară activitatea și a locurilor de depozitare a mărfurilor și ambalajelor.”

Într-adevăr, Legea nr. 10/1982 a avut ca obiect de reglementare buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice. Asemenea obiective corespund unor interese vitale ale membrilor colectivităților respective, iar realizarea lor nu poate fi considerată contrară dispozițiilor noii Constituții. Nu se poate susține că, prin reorganizarea fostelor unități socialiste ca societăți comerciale sau regii autonome, acestea și-au pierdut calitatea de persoane juridice sau că, preluând patrimoniul celor dintâi, sunt succesoare ale acestora numai în drepturi, nu și în obligații. Buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice sunt obligații civice ce revin cetățenilor, individual sau în forme organizate, și care nu contravin vreunei dispoziții constituționale.

Rezultă că prevederile art. 15 alin. 1 lit. a) sunt constituționale și excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 34

din 2 aprilie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 111 din 8 noiembrie 1995.

Dezbaterile au avut loc în ședința din 26 martie 1996, în prezența procurorului și a recurenteii Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești și în lipsa intimitei Consiliul Județean Bacău — Corpul gardienilor publici, Detașamentul Onești —, legal citată. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 aprilie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 111 din 8 noiembrie 1995, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982, reținând, în considerentele acesteia, că legea criticată reglementează buna gospodărire, întreținere și curățenie a localităților urbane și rurale, păstrarea ordinii și disciplinei publice. Aceste obiective corespund unor interese vitale ale membrilor colectivității respective, iar realizarea lor nu poate fi considerată contrară dispozițiilor constituționale.

Prin recursul declarat în termen legal împotriva Deciziei nr. 111 din 8 noiembrie 1995, Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești a invocat două motive de casare:

— Curtea Constituțională a judecat cu lipsă de procedură, deoarece unica citație emisă a fost primită la data de 13 octombrie 1995, pentru termenul din 8 octombrie 1995, la care cauza s-a judecat;

— textul art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982 este neconstituțional, deoarece face referire la obligațiile unităților socialiste, care astăzi nu mai există. Societățile comerciale și regiile autonome nu sunt succesoarele lor, fiind unități absolut distincte, având „o personalitate juridică proprie, originară”. Ca atare, ele nu au preluat patrimoniul fostelor unități socialiste și nu pot răspunde pentru obligațiile ce le reveneau.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile Legii

nr. 10/1982, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Primul motiv de recurs, referitor la lipsa de procedură, este întemeiat și urmează a fi admis.

Într-adevăr, potrivit citației depuse de recurentă la dosar, aceasta este citată pentru data de 8 octombrie 1995, ora 9,00, în realitate termenul de judecată fiind 8 noiembrie 1995, când cauza, în lipsa Societății Comerciale „Tehnocin” — S.A. Onești, a și fost soluționată. Aceasta deoarece, conform dovezii de îndeplinire a procedurii de citare, reieșea că recurenta a fost citată pentru data de 8 noiembrie 1995. Or, faptul că în realitate citarea se făcuse pentru data de 8 octombrie și nu pentru data de 8 noiembrie, rezultă că față de recurentă nu au fost îndeplinite cerințele prevederilor art. 89 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, sub pedeapsa nulității, citația va fi înmănată părții cu cel puțin 5 zile înaintea termenului de judecată.

În consecință, Decizia nr. 111 din 8 noiembrie 1995 urmează a fi desființată, iar în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs se reiterează argumentele de neconstituționalitate invocate privind art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982, susținându-se că această dispoziție legală ar fi abrogată, deoarece face referire la obligațiile unităților socialiste care în prezent nu mai există, societățile comerciale și regiile autonome nefiind succesoarele lor.

Obligația personalului din unitățile comerciale, de alimentație publică și prestări de servicii de a asigura ordinea și curățenia permanentă a localurilor în care își desfășoară activitatea și a locurilor de depozitare, instituită prin art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982, nu este contrară dispozițiilor constituționale. Această obligație este proprie oricărei societăți civilizate, contribuind, între altele, atât la asigurarea unui mediu ambiant corespunzător, în sensul art. 134 alin. (2) lit. e) din Constituție, cât și la asigurarea igienei și sănătății publice, în conformitate cu art. 33 alin. (3) din legea fundamentală.

În aceste condiții, simplul fapt că fostele unități socialiste și-au încetat activitatea nu are nici o relevanță sub raportul persistenței obligațiilor ce revin oricăror persoane juridice, regii autonome sau societăți comerciale de a asigura ordinea și curățenia în condițiile prevăzute de text.

Rezultă că, de vreme ce nici una dintre prevederile constituționale nu se opune existenței în continuare a unei obligații firești ce revine, deopotrivă, atât persoanelor fizice, cât și celor juridice, oricare ar fi ele, nu există motive pentru declararea textului art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982 ca neconstituțional, iar excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, precum și pe cele ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Admite recursul declarat de Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 111 din 8 noiembrie 1995, pe care o desființează.

În fond, respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 10/1982, invocată de Societatea Comercială „Tehnocin” — S.A. Onești în Dosarul nr. 3.731/1995 al Judecătorei Onești.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 2 aprilie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 9*)

din 1 februarie 1996

Mihai Constantinescu	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Ioan Delanu	— judecător
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată:

În fața Curții de Apel București — Secția contencios administrativ — în Dosarul nr. 1.185/1994, reclamanta Federația Sindicatelor Învățământului Preuniversitar din România a invocat excepția de neconstituționalitate a „rectificării” Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 privind îmbunătățirea coeficienților de ierarhizare a salariilor de bază pentru personalul din sectorul bugetar.

În motivarea excepției se arată că rectificarea în discuție „nu este semnată” și că, prin conținutul său, modifică substanțial dispozițiile actului legislativ rectificat.

Prin Încheierea din 5 septembrie 1995, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției, apreciind că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece „potrivit simetriei actelor juridice, rectificarea unei ordonanțe este supusă regimului juridic prevăzut pentru aceasta din urmă”. Totodată, instanța consideră că prin rectificarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 au fost încălcate „dispozițiile constituționale privind condițiile emiterii de către Guvern a ordonanțelor, în temeiul legii speciale de abilitare”, în acest sens făcându-se referire la art. 107 alin. (4) din Constituție.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a solicitat puncte de vedere Camerei Deputaților, Senatului și Guvernului. De asemenea, potrivit

art. 5 din Legea nr. 47/1992 și dispozițiilor art. 12 alin. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale s-au solicitat informații de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale și de la Regia Autonomă „Monitorul Oficial”.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că „modificările și completările aduse ordonanței prin Legea nr. 134/1994 includ și rectificările publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 12 septembrie 1994, a căror neconstituționalitate a fost invocată”. În aceste condiții — s-a precizat în continuare — nu se poate reține neconstituționalitatea rectificărilor criticate, cu atât mai mult cu cât excepția de neconstituționalitate a acestora s-a ridicat în fața instanței la data de 9 ianuarie 1995, după intrarea în vigoare a Legii nr. 134/1994, lege care „nu a fost criticată pentru neconstituționalitate înainte de promulgare”.

Camerele Parlamentului nu și-au exprimat punctele de vedere.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale a arătat că „întrucât în cuprinsul ordonanței și în unele dintre anexe au fost constatate anumite erori după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Secretariatul General al Guvernului a solicitat corectarea acestora printr-o rectificare”. În acest sens, s-a transmis Curții Constituționale adresa nr. E 96 din 7 septembrie 1994 a Secretariatului General al Guvernului, în care au fost precizate corecturile ce urmau a fi făcute, și anume:

— la art. 3 alin. 1, penultimul rând, în loc de „iulie” se va menționa „septembrie”;

— la art. 7, penultimul rând, în loc de „iulie” se va menționa „septembrie”;

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 46 din 24 aprilie 1996, publicată la pag. 7.

— la anexa nr. I/6 privind coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile de conducere din Parchetul General se va citi astfel: la nr. crt. 1, în loc de „5,50” se va citi „6,00”; la nr. crt. 2, în loc de „5,00” se va citi „5,50”; la nr. crt. 3, în loc de „4,60” se va citi „5,00”;

— la anexa nr. III/2, capitolul II punctul 1, subpunctul 1.2 — Funcții de execuție pe trepte profesionale specifice unităților subordonate Ministerului Finanțelor, în coloana „Nivelul studiilor”, în dreptul nr. crt. 3 și 4, în loc de „M” se va citi „M;G”;

— la anexa nr. V/1, capitolul II — Coeficienți de ierarhizare pentru funcțiile ajutoare din instituțiile de învățământ — la litera a) — Funcții didactice ajutoare, în dreptul nr. crt. 4, coeficientul de ierarhizare corespunzător gradației 2, în loc de „9,925” se va citi „0,925”.

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” a transmis Curții Constituționale Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, în forma primită pentru publicare, și copia adresei prin care s-a cerut rectificarea ordonanței.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, rectificarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 raportată la prevederile Constituției, precum și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Ordonanța Guvernului nr. 39/1994 a fost aprobată, cu unele modificări, prin Legea nr. 134/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 decembrie 1994. Fiind emisă în temeiul Legii de abilitare nr. 72/1994, ordonanța este consecința extinderii, în anumite condiții și limite, a competenței generale a Guvernului de organizare a executării legilor, prevăzută la art. 107 alin. (2) din Constituție. De aceea natura juridică a ordonanței nu poate fi diferită de cea a oricărui alt act emis de Guvern în cadrul competenței sale normative. Ca urmare, ordonanța nu este expresia unei puteri legiuitoare ce ar fi fost acordată Guvernului, chiar dacă efectele sale privesc domeniul legii ordinare. Parlamentul nici n-ar putea delega puterea legiuitoare, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, el fiind unica autoritate legiuitoare a țării. Conform art. 114 alin. (1)

din Constituție, Parlamentul poate adopta numai o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

Ordonanța constituie deci un act guvernamental de executare a legii de abilitare. Prin aprobarea însă a ordonanței de către Parlament, cu sau fără modificări, conținutul său normativ devine lege. De aceea, potrivit art. 114 alin. (3) și (5) din Constituție, aprobarea se face prin lege și cu procedura de adoptare a legii. În consecință, ca urmare a aprobării, nu coexistă două categorii de acte normative juxtapuse — legea de aprobare și ordonanța — de naturi diferite și cu regimuri juridice diferite, ci un singur act legislativ: legea de aprobare. Așa fiind, după aprobare, reglementarea inițială instituită prin ordonanță devine exclusiv actul legiuitorului, expresia voinței sale. În acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 124 din 5 decembrie 1995.

Ținând seama de aceste consecințe, rezultă că excepția de neconstituționalitate a unei ordonanțe poate fi invocată, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, numai cât timp ordonanța nu a fost aprobată prin lege. După legiferare, ridicarea unei asemenea excepții este inadmisibilă, întrucât privește un act care, între timp, și-a pierdut forța juridică inițială și specifică, ca urmare a transformării sale în lege. De aceea, după aprobarea ordonanței prin lege, exclusiv această lege ar putea face obiectul unui control de constituționalitate întrucât, după intrarea ei în vigoare, doar dispozițiile sale sunt aplicabile, chiar dacă, pentru economie de mijloace, legiuitorul, sub aspectul tehnicii legislative utilizate, face în mod expres trimitere la ordonanța aprobată.

În cazul de față, excepția de neconstituționalitate privește Ordonanța Guvernului nr. 39/1994, astfel cum a rezultat din rectificarea sa la data de 12 septembrie 1994. Invocarea excepției și sesizarea Curții au avut loc, însă, după publicarea legii de aprobare a ordonanței rectificate, ce s-a făcut în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 decembrie 1994. În consecință, excepția este lipsită de obiect și urmează să fie respinsă ca vădit nefondată, în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Față de cele arătate, potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate privind rectificarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 12 septembrie 1994, invocată de Federația Sindicatelor Învățămintului Preuniversitar din România în Dosarul nr. 1.185/1994 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată astăzi, 1 februarie 1996.

PREȘEDINTE,

dr. Mihai Constantinescu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 24 aprilie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de Federația Sindicatelor din Învățământul Preuniversitar din România împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 9 din 1 februarie 1996.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 aprilie 1996, în prezența procurorului și a recurente, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 24 aprilie 1996.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 9 din 1 februarie 1996, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate privind rectificarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 privind îmbunătățirea coeficienților de ierarhizare a salariilor de bază pentru personalul din sectorul bugetar, invocată de Federația Sindicatelor din Învățământul Preuniversitar din România în Dosarul nr. 1.185/1994 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ. În motivarea deciziei s-a reținut că ordonanțele guvernamentale sunt acte de executare a legilor, în virtutea abilitării acordate de Parlament potrivit art. 114 din Constituție, dar că, după aprobarea lor în conformitate cu procedura de adoptare a legilor, conținutul lor normativ devine lege, reglementarea inițială, instituită prin ordonanță, reprezentând exclusiv actul legiuitorului, ordonanța încetându-și practic efectele o dată cu încorporarea ei în legea de aprobare, chiar dacă, sub aspectul tehnicii legislative utilizate, se face trimitere în lege la ordonanța aprobată. Ca urmare, de vreme ce excepția a fost ridicată după ce Ordonanța Guvernului nr. 39/1994 a fost aprobată prin Legea nr. 134/1994, iar aceasta a fost publicată în Monitorul Oficial al României, orice critică de neconstituționalitate raportată la fosta ordonanță este inadmisibilă, pentru că aceasta nu mai există.

Împotriva acestei decizii, Federația Sindicatelor din Învățământul Preuniversitar din România a declarat recurs pentru următoarele motive:

1. s-a încălcat principiul contradictorialității, deoarece recurenta nu a fost citată la judecarea cauzei;

2. a fost pusă într-o vădită situație de inferioritate, deoarece pârâtul cu care se judecă (Ministerul Muncii și Protecției Sociale) și-a exprimat totuși punctul său de vedere prin adresa trimisă Curții;

3. decizia este nelegală și nefondată, pentru că nu se cunoaște dacă cei care au semnat ordonanța au făcut același lucru și cu *rectificarea*, fiind evident că, în realitate, nu de rectificare a fost vorba, ci de modificarea chiar a sensului ordonanței și că acceptarea opiniei instanței ar conduce la concluzia că ordonanțele își produc efectele numai după aprobarea lor prin lege, ceea ce este inadmisibil, aceasta fără a mai vorbi că *rectificarea* retroactivează, încălcându-se astfel principiul constituțional al neretroactivității legii.

Recurenta a precizat că obiectul acțiunii sale l-a constituit tocmai respectarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994, așa cum a fost ea publicată inițial în forma avută până la aprobarea ei prin lege.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, rectificarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1994, raportată la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Primul motiv de recurs, referitor la soluționarea excepției fără citarea părților, nu este întemeiat.

La judecata în fond, excepția a fost soluționată potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care sunt derogatorii de la Codul de procedură civilă. Textul menționat prevede că „În cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau încalcă prevederile art. 23 alin. (3), va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, să respingă excepția, fără citarea părților“.

Rezultă că soluția respingerii excepției fără citarea părților este perfect legală. Ea este însă condiționată de unanimitatea opiniei membrilor completului de judecată în aprecierea caracterului vădit nefondat al excepției. Or, din dosarul cauzei nu rezultă că un membru al completului n-ar fi fost de acord cu faptul că excepția este vădit nefondată, prin soluția pronunțată, completul considerând-o chiar lipsită de obiect.

Cu privire la cel de-al doilea motiv de recurs, relativ la poziția de superioritate conferită celeilalte părți, el este, de asemenea, lipsit de temei. Astfel, din actele dosarului reiese că în cauză nu s-a creat în nici un fel o poziție privilegiată pârâtului. După cum rezultă din adresa trimisă Ministerului Muncii și Protecției Sociale la 14 decembrie 1995, instanța de contencios constituțional a făcut aplicația art. 5 din Legea nr. 47/1992 potrivit căruia autoritățile publice sunt obligate să comunice Curții orice acte și documente necesare acesteia în vederea realizării atribuțiilor sale. Concret, prin această adresă nu s-a cerut pârâtului un punct de vedere sau formularea vreunei apărări, ci numai explicarea cauzelor pentru care modificările apărute în Monitorul Oficial al României au fost considerate doar

simple operațiuni materiale de rectificare. De aceea, în răspuns, autoritatea publică solicitată s-a limitat doar la precizarea faptului că rectificarea s-a impus datorită anumitor erori constatate după publicarea ordonanței în Monitorul Oficial al României (scrisoarea nr. 6.529 din 11 ianuarie 1996). Așadar, nu s-a acordat pârâtului în nici un fel o poziție privilegiată în raport cu poziția procesuală a reclamantei, relația primită la solicitarea judecătorului-raportor situându-se înăuntrul cadrului legal al administrării de probe de către Curte, în vederea soluționării cauzei, potrivit art. 24 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

În sfârșit, nici cel de-al treilea motiv de recurs, relativ la faptul că rectificările făcute erau, în realitate, modificări de conținut, operând chiar retroactiv, nu este întemeiat.

Acest motiv de recurs reiterează, în fapt, susținerile reclamantei, dezvoltate inițial cu prilejul ridicării excepției de neconstituționalitate, fără să se ia în seamă considerentele pe care se sprijină decizia recurată, inclusiv prin combaterea acestora.

Din aceste considerente se desprinde concluzia, fundamentată constituțional, potrivit căreia ordonanța și legea prin care ea este aprobată de Parlament, potrivit art. 114 din Constituție, constituie acte juridice normative cu caracter distinct, aflate într-o succesiune firească dictată de conservarea caracterului de unic organ legiuitor al Parlamentului, așa cum prevăd dispozițiile art. 58 din legea fundamentală, în condițiile delegării legislative.

Astfel, în conformitate cu art. 107 alin. (3) din Constituție, ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta, iar, conform art. 114 alin. (3), aceste ordonanțe se aprobă de Parlament potrivit procedurii legislative, dacă prin legea de abilitare se specifică aceasta.

Prin urmare, ordonanța o dată adoptată de Guvern, în virtutea legii de abilitare, își produce efectele juridice cât timp Guvernul însuși nu procedeează la modificarea ei înăuntrul termenului stabilit prin aceasta sau nu are loc, după încheierea procedurii legislative de aprobare de către Parlament, promulgarea legii respective, urmată de intrarea sa în vigoare potrivit prevederilor art. 78 din Constituție.

În consecință, pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 3 și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Federația Sindicatelor din Învățământul Preuniversitar din România împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 9 din 1 februarie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 24 aprilie 1996.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Evident că, îndată ce această din urmă fază este consumată, ordonanța este considerată ca încorporată în lege, care apare astfel ca un act juridic distinct de fosta ordonanță, ale cărei dispoziții, menținute prin legea de aprobare, operează de această dată ca prevederi legale, ca urmare a intrării în vigoare a legii de aprobare.

Consecința practică a efectelor decalate în timp ale celor două categorii de acte juridice o constituie faptul că, după aprobarea ordonanței prin lege, nu mai este posibilă criticarea celei dintâi — care nu mai este în ființă ca act juridic diferit de lege — și că deci orice critică la adresa ordonanței era posibilă numai cât timp aceasta era în vigoare (adică înainte de apariția legii de aprobare).

Din actele dosarului rezultă că recurenta a intentat acțiunea sa în contencios administrativ la 16 noiembrie 1994, când Ordonanța Guvernului nr. 39/1994 era în vigoare în urma publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, la 29 august 1994, iar rectificările acesteia se publicaseră în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 12 septembrie 1994, deci ea avea cunoștință de conținutul lor și le putea contesta. Cu toate acestea, prin acțiunea sa ea a solicitat instanței judecătorești doar aplicarea art. 3 alin. (1) din ordonanță în forma sa inițială și nicidecum punerea în discuție a constituționalității sau a valabilității rectificărilor efectuate cu două luni în urmă, în finalul acțiunii reclamanta remarcând chiar „evidența erorii materiale din anexele Ministerului Muncii și Protecției Sociale care nu poate fi remediată decât pe calea acestei acțiuni”.

Este adevărat, la primul termen fixat (10 ianuarie 1995), ea a invocat excepția de neconstituționalitate a rectificărilor, raportându-se însă la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 39/1994 care nu mai era în vigoare, deoarece Legea nr. 134/1994, prin care ea fusese aprobată și în care erau incluse rectificările respective, apăruse în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 30 decembrie 1994.

Acesta este motivul pentru care prin decizia recurată s-a reținut că excepția este lipsită de obiect, deoarece reclamanta din acțiune solicită declararea ca neconstituționale a unor dispoziții (rectificările în discuție) care nu mai erau în vigoare.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI ALIMENTAȚIEI

ORDIN

pentru modificarea Regulamentului cu privire la acordarea licențelor de fabricație agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare

Ministrul agriculturii și alimentației,
având în vedere prevederile art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1995,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 480/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Alimentației,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modificarea punctului 1 din capitolul III al anexei nr. 1 la Regulamentul cu privire la acordarea licențelor de fabricație agenților economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 83/1995,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 23 octombrie 1995, care va avea următorul cuprins:

„1. Industrializarea peștelui și a altor resurse acvatice.“

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României.

Ministrul agriculturii și alimentației,
Valeriu Tabără

București, 10 mai 1996.
Nr. 14.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR

ORDIN

privind autorizarea rețelelor VSAT pentru comunicații în serviciu fix prin satelit

Ministrul comunicațiilor,
având în vedere cerințele pieței, dezvoltarea tehnologică, precum și evoluția reglementărilor pe plan european în domeniul comunicațiilor prin satelit,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 453/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și al Decretului nr. 31/1996 privind numirea ministrului comunicațiilor,
emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul ordin reglementează exploatarea, în regim de rețele independente, a infrastructurii rețelelor VSAT și a terminalelor VSAT, pentru aplicațiile suportate de acestea.

(2) Rețelele VSAT și terminalele VSAT autorizate funcționează în benzile de frecvențe atribuite exclusiv sau în partaj serviciului fix prin satelit.

Art. 2. — (1) Persoanele fizice și persoanele juridice române pot fi autorizate să instaleze și să opereze pentru uz propriu:

a) rețelele VSAT cu stații coordonatoare în România sau terminale VSAT racordate la rețele VSAT, autorizate să furnizeze servicii unui grup închis de utilizatori;

b) terminale VSAT racordate la rețele VSAT cu stații coordonatoare în străinătate;

c) stații SNG, cu caracter temporar, pentru transmisii de radio și televiziune ocazionale.

(2) Persoanele juridice române pot fi autorizate să instaleze și să opereze rețele VSAT, cu stații coordonatoare în România, destinate unuia sau mai multor grupuri închise de utilizatori, precum și să furnizeze acestor grupuri închise de utilizatori următoarele servicii:

a) să racordeze la rețeaua VSAT autorizată terminale VSAT ale utilizatorilor;

b) să pună la dispoziția utilizatorilor terminale VSAT și să le racordeze la rețeaua VSAT autorizată;

c) să pună la dispoziția utilizatorilor funcțiile de control și de gestiune, precum și capacitățile de transmisie/recepție ale stației coordonatoare din rețeaua VSAT autorizată.

(3) Reprezentanțele în România ale persoanelor juridice străine pot fi autorizate să instaleze și să opereze, pentru uz propriu, terminale VSAT racordate la rețele VSAT cu stații coordonatoare în străinătate.

(4) Persoanele juridice străine pot fi autorizate, temporar, să instaleze și să opereze, pentru uz propriu, stații SNG pentru transmisii de radio și de televiziune ocazionale.

Art. 3. — Furnizarea oricăror servicii de telecomunicații, altele decât cele menționate în art. 2 alin. (2), se poate efectua numai cu autorizarea Ministerului Comunicațiilor.

Art. 4. — (1) Conectarea directă sau indirectă la rețeaua publică de telecomunicații a rețelelor VSAT și a terminalelor VSAT, în scopul retransmiterii datelor sau telefoniei vocale din rețeaua VSAT în rețeaua publică și invers, nu este admisă.

(2) Nu constituie o încălcare a prevederilor alin. (1):

a) conectarea indirectă la rețeaua publică de telecomunicații a rețelelor VSAT cu stație coordonatoare în România, pentru uz propriu, destinate transmisiilor de date ale persoanelor juridice care dețin licențe pentru furnizarea unor servicii de telecomunicații deschise concurenței limitate;

b) interconectarea, prin circuite închiriate de uz privat, a terminalelor VSAT, pentru comunicații interne în cadrul aceluiași grup închis de utilizatori.

Art. 5. — În scopul autorizării, în cazul rețelelor VSAT partajate între grupuri închise de utilizatori, se definește și se tratează separat rețeaua destinată fiecărui grup închis de utilizatori.

Art. 6. — În scopul autorizării, stațiile de emisie/recepție utilizate la transportul programelor de radio și de televiziune sunt asimilate stațiilor coordonatoare din rețelele VSAT.

Art. 7. — Transportul programelor de radio și de televiziune prin rețelele VSAT autorizate în condițiile prezentului ordin exclude posibilitatea difuzării directe către public.

Art. 8. — Stațiile de sol ale rețelelor VSAT vor fi exploatate cu respectarea strictă a prevederilor Regulamentului radiocomunicațiilor, anexat la Convenția internațională a telecomunicațiilor, precum și a reglementărilor naționale în vigoare privind radiocomunicațiile.

Art. 9. — În accepțiunea prezentului ordin se definesc:

a) rețea VSAT (Very Small Aperture Terminals): configurație de stații de sol dependente (numite în continuare *terminale VSAT*), conectate între ele printr-un satelit de telecomunicații, sub controlul unei stații de sol coordonatoare (numită în continuare *stație coordonatoare*).

Rețeaua VSAT poate fi unidirecțională, dacă o stație efectuează numai transmisii, iar restul stațiilor, numai

recepții, sau bidirecțională, dacă toate stațiile efectuează transmisii/recepții.

Terminalele VSAT pot fi interconectate printr-o stație coordonatoare centrală (configurație „stea”) sau direct, controlul rețelei fiind atribuit unuia dintre terminale (configurație „mesh”).

Stația coordonatoare poate asigura funcționarea terminalelor VSAT fie într-un singur grup, fie în mai multe grupuri separate. De asemenea, poate dispune de capacități pentru transmisii de radio și de televiziune;

b) rețeaua VSAT funcționează în *regim de rețea independentă*, dacă are ca unică destinație satisfacerea unor servicii sau facilități necesare proprietarului sau unor grupuri închise de utilizatori;

c) grup închis de utilizatori: grup de utilizatori persoane juridice cu același tip de activitate de bază și interese economice comune care justifică necesitatea unei rețele proprii de telecomunicații;

d) serviciu de telecomunicații: furnizarea oricărui tip de telecomunicații contra cost;

e) segment spațial: capacitate alocată pe satelitul de telecomunicații pentru asigurarea legăturilor de radiocomunicații ascendente și descendente dintre stațiile de sol și satelitul respectiv;

f) stație SNG (Satellite News Gathering): stație de sol de emisie/recepție transportabilă, destinată, în principal, realizării unor circuite audio și video ocazionale prin satelit.

CAPITOLUL II

Procedura de autorizare

Art. 10. — Instalarea și operarea rețelelor VSAT cu stații coordonatoare în România, pentru uz propriu sau pentru fiecare grup închis de utilizatori, sunt permise numai după obținerea autorizației de operare.

Art. 11. — Racordarea și operarea de terminale VSAT la rețele VSAT, cu stații coordonatoare în România, sunt permise pe baza autorizației de operare a rețelei VSAT implicate, cu respectarea condițiilor de utilizare prevăzute în prezentul ordin.

Art. 12. — Racordarea și operarea terminalelor VSAT la rețelele VSAT, cu stații coordonatoare în străinătate, sunt permise pe baza autorizației tehnice de funcționare, cu respectarea condițiilor de utilizare prevăzute în prezentul ordin.

Art. 13. — Fiecare stație coordonatoare și orice terminal VSAT emisie/recepție se vor supune, în prealabil, unei certificări de conformitate pe baza căreia se eliberează acordul de procurare a echipamentelor.

Art. 14. — Punerea în funcțiune a fiecărei stații coordonatoare sau a oricăror terminale VSAT emisie/recepție este permisă numai după obținerea individuală a autorizației tehnice de funcționare.

Art. 15. — Terminalele VSAT, utilizate numai pentru recepții, se vor supune autorizării de tip, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 16. — Accesul, de pe teritoriul național, al fiecărei stații coordonatoare și al oricărui terminal VSAT, la sateliții de telecomunicații ai organizațiilor internaționale la care România este parte, se poate face numai cu acordul operatorului segmentului spațial autorizat de Ministerul Comunicațiilor.

Art. 17. — Accesul la alte sisteme de sateliți de telecomunicații este permis sub rezerva respectării angajamentelor internaționale ale României, care se gestionează prin Ministerul Comunicațiilor.

Art. 18. — (1) Autorizarea rețelelor VSAT și a serviciilor de telecomunicații furnizate este supusă unor taxe de autorizare, în cuantumul prevăzut de lege, care se fac venit la bugetul de stat.

(2) În scopul aplicării taxelor de autorizare, se stabilesc următoarele:

a) fiecare rețea VSAT cu stație coordonatoare în România, destinată uzului propriu, precum și fiecare grup închis de utilizatori, realizat printr-o rețea VSAT cu stație coordonatoare în România, se asimilează cu o rețea de telecomunicații independentă națională;

b) fiecare terminal VSAT, racordat la o rețea VSAT cu stație coordonatoare în străinătate, se asimilează cu o rețea de telecomunicații independentă locală;

c) serviciile prevăzute la art. 2 alin. (2), pentru fiecare grup închis de utilizatori, se asimilează cu servicii de telecomunicații naționale destinate unui grup închis de utilizatori.

Art. 19. — Autorizațiile tehnice, controlul permanent al respectării prevederilor autorizațiilor, precum și celelalte activități asociate sunt supuse unor tarife, potrivit reglementărilor în vigoare, care se percep de către organismul specializat.

Art. 20. — Utilizarea pe teritoriul național a capacităților sateliților de telecomunicații ai organizațiilor internaționale la care România este parte este supusă unor tarife, bazate pe cheltuielile specifice și pe acordurile de exploatare internaționale, care se percep de către operatorul segmentului spațial autorizat de Ministerul Comunicațiilor.

Art. 21. — Pentru eliberarea autorizațiilor și a acordurilor prevăzute în prezentul ordin, se stabilesc următoarele competențe:

a) autorizații de operare:

— Direcția generală de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor;

b) acorduri de procurare, autorizații de tip și autorizații tehnice de funcționare:

— Regia Autonomă „Inspectoratul general al radiocomunicațiilor“;

c) acorduri de acces la segmentul spațial al sateliților de telecomunicații ai organizațiilor internaționale la care România este parte:

— Regia Autonomă „Radiocomunicații“.

Art. 22. — Autorizațiile și acordurile eliberate titularilor nu sunt transmisibile.

CAPITOLUL III

Autorizația de operare

Art. 23. — Autorizația de operare se eliberează, în condițiile achitării taxelor de autorizare prevăzute la art. 18, în termen de 30 de zile de la data depunerii de către solicitant a documentației complete, și anume:

a) documente doveditoare ale statutului legal, obiectului și înregistrării activității;

b) descrierea rețelei VSAT și a aplicațiilor preconizate, precum și indicarea sateliților de telecomunicații utilizați;

c) lista grupului închis de utilizatori și elementele de identificare a acestora, în cazul unei rețele VSAT destinate acestui scop;

d) acordul de procurare al stației coordonatoare;

e) acordul de acces la segmentul spațial, în cazul utilizării sateliților de telecomunicații ai organizațiilor internaționale la care România este parte.

Art. 24. — Autorizația de operare se eliberează pentru o perioadă de până la 5 ani și poate fi reînnoită în condițiile reglementărilor în vigoare.

Art. 25. — Direcția generală de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor:

a) poate solicita titularului autorizației de operare informații sau documente legate de funcționarea și de serviciile rețelei VSAT autorizate;

b) poate verifica respectarea prevederilor autorizației printr-o persoană delegată în acest scop.

CAPITOLUL IV

Autorizarea stațiilor SNG

Art. 26. — Stațiile SNG, pentru transmisiuni ocazionale pe o perioadă de maximum 30 de zile, se autorizează de către Regia Autonomă „Inspectoratul general al radiocomunicațiilor“, cu aprobarea Direcției generale de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor, în termen de 10 zile de la data depunerii documentației necesare de către solicitant.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27. — (1) Până la intrarea în vigoare a noii legi a telecomunicațiilor, rețelele VSAT și terminalele VSAT care fac obiectul prezentului ordin se autorizează provizoriu, pe durata de un an, fără plata taxelor de autorizare prevăzute la art. 18.

(2) În termen de un an de la intrarea în vigoare a noii legi a telecomunicațiilor, autorizațiile existente la data noii legi vor fi eliberate conform prevederilor și pentru durata de valabilitate prevăzute de prezentul ordin, cu plata taxelor de autorizare.

Art. 28. — (1) Autorizația de operare poate fi revocată parțial sau total de către Direcția generală de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor, dacă titularul încalcă obligațiile prevăzute în aceasta și prevederile prezentului ordin.

(2) Măsura revocării autorizației de operare se ia după avertizarea prealabilă pentru intrarea în legalitate și verificarea realității susținerilor titularului de autorizație, comunicate în cel mult 30 de zile de la primirea avertizării.

(3) Autorizația tehnică de funcționare se revocă de către Regia Autonomă „Inspectoratul general al radiocomunicațiilor”,

dacă titularul încalcă grav sau repetat regulamentele în vigoare privind radiocomunicațiile.

Art. 29. — Direcția generală de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor poate delega Regiei Autonome „Inspectoratul general al radiocomunicațiilor” competențele în domeniul eliberării autorizației de operare, prevăzute la art. 21 lit. a).

Art. 30. — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării lui în Monitorul Oficial al României și va fi pus în aplicare prin grija Direcției generale de reglementări în domeniul comunicațiilor din Ministerul Comunicațiilor și a Regiei Autonome „Inspectoratul general al radiocomunicațiilor”.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului comunicațiilor nr. 35/1992.

Ministrul comunicațiilor,
Ioan Ovidiu Muntean

București, 30 aprilie 1996.
Nr. 177.

★

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 16.144/6 decembrie 1995

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 18/6 decembrie 1995

NORME METODOLOGICE

privind confecționarea, completarea și utilizarea Ordinului de plată pentru trezoreria statului pe suport hârtie (OPHT) în operațiuni de decontări

Art. 1. — OPHT este un instrument de decontare la și de la trezoreria statului, care se confecționează, se completează și se utilizează potrivit prezentelor norme metodologice.

Art. 2. — OPHT se utilizează de către plătitori astfel:
a) Persoane juridice (agenți economici și alți plătitori) pentru:

— virarea în contul general al trezoreriei statului a impozitelor, taxelor și a altor obligații, inclusiv restituiri din finanțarea anilor precedenți datorate bugetului de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale, și a mijloacelor extrabugetare; virarea sumelor datorate către trezoreria centrală a statului;

— virarea în contul instituțiilor publice a sumelor reprezentând plata serviciilor prestate și a lucrărilor executate de către acestea.

b) Ordonatori de credite pentru:

— plata în contul general al trezoreriei statului a impozitelor, taxelor și a altor obligații datorate bugetului de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

— plata din contul de cheltuieli sau de disponibil, după caz, care este deschis la trezoreria statului, a obligațiilor către furnizori și creditori, virări de sume reprezentând transferuri și subvenții, restituiri de venituri din fondurile speciale administrate de ordonatorii principali de credite.

c) Ministerul Finanțelor și organele financiare teritoriale pentru:

— restituiri de venituri necuvenite, precum și regularizări din bugetul de stat și din bugetele locale; virări de sume din fondurile constituite centralizat la nivelul economiei naționale, inclusiv plăți pentru datoria publică internă și externă, rambursări de credite, precum și alte plăți.

Art. 3. — OPHT se completează de către plătitori, în cazul virării veniturilor bugetare pe bugete, și anume:

bugetul de stat, bugetele locale, bugetele fondurilor speciale, în 3 exemplare, urmărindu-se concordanța sumelor de pe cele 3 exemplare, care să fie înscrise lizibil și cu separarea cifrelor care indică sumele în lei și a celor care indică sumele în bani.

Art. 4. — Elementele din formular se completează astfel:

4.1. Persoane juridice (agenți economici și alți plătitori)

4.1.1. Pe fața OPHT

a) În rubrica „PLĂTIȚI” se înscrie suma în cifre; cifrele se aliniază de la dreapta la stânga. Spațiile rămase libere se completează cu asteriscuri, pentru a preîntâmpina eventualele erori.

b) În rubrica „LEI, ADICĂ” se înscrie citeț și, recomandabil, fără pauză între cuvinte, suma în litere.

c) În rubrica „PLĂTITOR” se înscrie denumirea exactă a plătitorului fără prescurtări.

d) În rubrica „COD FISCAL” se înscrie codul fiscal al plătitorului, stabilit și comunicat de către organul financiar.

e) În spațiul marcat „DIN CONT” se completează numărul contului plătitorului la unitatea bancară din care se face virarea sumei.

f) În spațiul „DE LA BANCA” se înscrie denumirea uni-tății bancare la care plătitorul are deschis contul.

g) În rubrica „REPREZENTÂND PLĂȚI” se va descrie în cuvinte, de către plătitor, în cazul virării veniturilor la trezo-rierie, obiectul plății, de exemplu: venituri virate bugetului de stat, bugetului local, fondului special, după caz, conform specificației de pe verso. În cazul în care suma virată pri-vește plata serviciilor prestate către instituțiile publice, la obiectul plății se va înscrie: contravaloarea lucrărilor execu-tate sau a serviciilor prestate conform facturii nr. ...

h) Înscrisul din rubrica „PRIN TREZORERIA” se anu-lează cu o linie. În același mod se anulează și înscrisul din rubrica „DIN CONT”.

i) În rubrica „CĂTRE BENEFICIAR” se va înscrie denu-mirea completă a trezoreriei în contul căreia are loc virarea sumelor (ex.: Trezoreria orașului Predeal, Trezoreria municipiului Brașov...).

j) În rubrica „ÎN CONT” se va înscrie numărul contului trezoreriei unde să se facă virarea sumei (simbolizat prin „51.0” urmat de codul județului), deschis la sucursala jude-țeană a Băncii Naționale a României.

k) În rubrica „LA BANCA” se înscrie denumirea sucursa-lei județene a Băncii Naționale a României sau, după caz, unitatea bancară la care este deschis contul trezoreriei beneficiare a sumei.

l) Rubrica „SEMNĂTURA” este rezervată pentru semnă-turile care angajează valabil contul plătitorului.

m) Înscrisul „L.S.” este destinat aplicării vizibile a ștam-pilei plătitorului.

n) În rubrica „LA DATA DE” se înscrie data indicată de plătitor pentru plata la trezorerie. În cazul în care plătitorul nu dorește să specifice o anumită dată de efectuare a plății la trezorerie, în locul destinat completării acestei rubrici se înscriu asteriscuri.

o) În rubrica „DATA EMITERII” se înscrie clar, vizibil, de către plătitor, data (ziua, luna, anul) la care este emis OPHT.

p) În rubrica „EXEMPLARE” se înscrie numărul exem-plarului OPHT, respectiv 1, 2, 3, având același conținut.

4.1.2. Pe versoul OPHT

a) În rubrica „Obligații de plată” se înscrie denumirea completă a venitului sau a taxei care se virează, de exem-plu: impozit pe profit, impozit pe salarii, taxe de timbru, taxă vamală etc.

b) În rubrica „Suma datorată (debit)” plătitorul înscrie pe propria răspundere, suma pe care o datorează, pe fiecare obligație de plată în parte.

De exemplu: pentru impozitul pe salarii se va înscrie suma din statul de plată; pentru impozitul pe profit, suma datorată conform declarației de impozit pe profit; pentru taxele vamale se înscriu sumele datorate conform declara-ției vamale etc.

În cazul diferențelor de impozite stabilite de organele fis-cale se înscriu sumele respective prevăzute în procesele-verbale.

c) În rubrica „Codul, numărul și data documentului” se înscrie la cod astfel:

- D, pentru declarație de impunere sau deconturi;
- P, pentru procese-verbale de control sau de con-statatare;

- I, pentru înștiințare de plată;

- A, pentru alte documente.

Codurile menționate mai sus vor fi urmate de numărul și de data documentului.

d) În rubrica „Termenul de plată” se înscrie termenul legal de plată la buget, stabilit conform legii.

e) În rubrica „Cod cont” se înscrie codul contului venitu-lui deschis la trezorerie, în care se virează suma.

NOTĂ :

Codul conturilor de venituri se stabilește distinct pentru bugetul de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor spe-ciale și se formează astfel:

— contul veniturile bugetului de stat	cod 20
— contul veniturile bugetului local	21
— capitolul și subcapitolul din clasificția bugetară	01.01—30.01 (buget de stat) 01.02—46.02 (buget local)
— codul fiscal al plătitorului	

Exemplu:

— contul pentru „IMPOZITUL PE SALARII“, venit al bugetului de stat, este: 20.02.01.01 (cod fiscal);

— contul pentru „TAXE ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT DEȚINUTE DE PERSOANE JURIDICE“ venit al bugetului local este: 21.06.02 urmat de codul fiscal.

Pentru fondurile speciale sunt deschise la trezorerie conturi de disponibil, simbolizate cu cod 30, urmat de cod cont gradul II aferent fiecărui fond, precum și de codul fiscal al instituției publice.

Exemplu: pentru evidența constituirii și utilizării fondului special pentru sănătate, se folosește contul 30.06 urmat de codul fiscal al direcției sanitare.

NOTĂ:

De regulă, conturile de venituri și ale fondurilor speciale se preiau de la trezoreria statului în raza căreia are sediul fiscal plătitorul.

f) În rubrica „SUMA: LEI“ se va înscrie suma plății aferente.

4.2. Ordonatorii de credite**4.2.1. Pe fața OPHT**

a) Rubrica „PLĂTIȚI“ și „LEI, ADICĂ“ se completează potrivit precizărilor de la pct. 4.1.1 lit. a) și b).

b) În rubrica „PLĂTITOR“ se înscrie denumirea completă a ordonatorului de credite (instituția publică).

c) În rubrica „COD FISCAL“ se înscrie codul fiscal al instituției publice, comunicat de organele financiare.

d) În rubrica „DIN CONT“ se completează numărul contului trezoreriei statului, deschis la sucursala județeană a Băncii Naționale a României, și anume cod 51.0... urmat de codul județului.

e) În rubrica „DE LA BANCA“ se completează următoarele: Banca Națională a României, Sucursala județului... (unde își are deschis contul trezoreria).

f) În rubrica „REPREZENTÂND PLĂȚI“ se înscrie natura plății, și anume: impozit pe salariu pe luna..., impozit pe clădiri, contribuția la fondul pentru sănătate, contribuția pentru pensia suplimentară; sume virate pentru plata pensiilor; contravaloarea facturii nr. ..., în cazul mărfurilor și bunurilor achiziționate, al serviciilor prestate etc.

g) În rubrica „PRIN TREZORERIA“ se completează cu denumirea trezoreriei la care ordonatorul de credite (instituția publică) își are deschis contul.

h) În rubrica „DIN CONT“ se completează contul din care se dispune plata: contul de cheltuieli al bugetului de stat, al bugetului local, al bugetului asigurărilor sociale de stat sau contul de disponibilități, fonduri speciale, după caz.

i) În rubrica „CĂTRE BENEFICIAR“ se înscrie, după caz:

— denumirea trezoreriei, în cazul virării impozitelor și taxelor;

— denumirea instituției publice care administrează fondul special;

— denumirea completă a beneficiarului sumei, care are cont la o societate bancară.

j) În rubrica „ÎN CONT“ se înscrie numărul contului deschis la unitatea bancară în care virează suma, și anume:

— în cazul virării impozitelor și taxelor, se înscrie contul de venituri al bugetului de stat, al bugetelor locale și fondurilor speciale;

— în cazul virării de sume către furnizori și creditori se înscrie contul acestora deschis la băncile comerciale.

k) În rubrica „LA BANCA“ se completează denumirea unității bancare unde este deschis contul în care virează suma.

l) În rubricile: „SEMNĂTURA“, „L.S.“, „LA DATA DE“, „DATA EMITERII“, „EXEMPLARE“ se completează potrivit precizărilor de la pct. 4.1.1 lit. l), m), n), o) și p).

4.2.2. Pe versoul OPHT

Rubricile de pe versoul OPHT se completează numai în cazul impozitelor, taxelor și fondurilor speciale, potrivit precizărilor de la pct. 4.1.2.

Art. 5. — OPHT se confecționează prin tipărire pe suport hârtie, în conformitate cu reglementările în vigoare ale Băncii Naționale a României privind ordinul de plată pe suport hârtie (OPH), modificate și completate cu următoarele prevederi, după caz.

OPHT se tipărește pe hârtie fără proprietăți autocopiativă (conform Circularei Băncii Naționale a României nr. 33 din 4 august 1995, care modifică și completează Normele tehnice ale Băncii Naționale a României nr. 16/1994 privind OPH), calitatea hârtiei neputând fi inferioară parametrilor prevăzuți în normele tehnice ale Băncii Naționale a României în vigoare.

OPHT se tipărește în 3 exemplare de culoare portocalie.

Art. 6. — Banca Națională a României și societățile bancare nu vor accepta pentru decontare decât OPHT conforme cu reglementările Băncii Naționale a României în vigoare, având avizul prealabil prevăzut de Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 1/1995 și cu respectarea prezentelor norme metodologice.

Art. 7. — Prezentele norme metodologice intră în vigoare la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, iar OPHT înlocuiește Dispoziția de plată reglementată prin Normele Băncii Naționale a României nr. 2/1980, de la 2 ianuarie 1996.

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Nicolae Constantinescu,
secretar de stat

p. Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Vladimir Soare,
viceguvernator

— FAȚĂ —

ORDIN DE PLATĂ NR		PLĂȚI	LEI, ADICA
			LEI
PLĂȚITÔR	PRIMIREA/ACCEPTAREA	CĂTRE BENEFICIAR	
COD FISCAL ____ DIN CONT:		ÎN CONT:	
DE LA BANCA _____	SEMNĂTURA	LA BANCA _____	
REPREZENTĂND PLĂȚI	R ____ A	SEMNĂTURA PLĂȚITÔRULUI	
PRIN TREZORERIA		DATA EMITERII	EXEMPLARE
DIN CONT:	LA DATA DE P		
			ATENȚIE: SE UTILIZEAZĂ ÎN RELAȚIA CU TREZORERIA STATULUI

— VERSO —

Obligații de plată	Suma datorată (debit) — lei —	Codul, numărul, și data documentului	Termenul de plată	Cod cont	Suma: lei	B
0	1	2	3	4	5	
				TOTAL		

NOTĂ :

Ordinul de plată este tipărit pe hârtie autocopiativă. Versoul formularului se completează introducând între file hârtie carbon (indigo). Agenții economici își procură ordinul de plată de la băncile comerciale unde au conturile deschise, iar instituțiile publice, de la trezoreriile statului.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1996, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 643.93.90) și GEMINA PRES — S.R.L. (telefon 628.33.73), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	121.000	30.250	33.275	36.600	40.260
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	75.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	221.000	55.250	55.250	55.250	55.250
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	415.000	103.750	103.750	103.750	103.750
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	76.800	19.200	19.200	19.200	19.200
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	400.000	100.000	100.000	100.000	100.000
7.	Colecția Legislația României	48.000	12.000	13.200	14.520	15.970
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului	108.000	27.000	29.700	32.670	35.900
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	21.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	8.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	27.000	—	—	—	—

Foarte important!

Abonamentul anual vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.